

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Slavomíra Nováka a přísedících Mgr. Jany Jurečkové a JUDr. Hany Pipkové ve věci

žalobce: **L. N. a.s.**, se sídlem Ř. 4, P. 3,

proti

žalovanému **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno,

v řízení o žalobě proti rozhodnutím Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu ze dne 15. 10. 2012, č. j. 14717/12-1300-102716, ze dne 15. 10. 2012, č. j. 14710/12-1300-102716, ze dne 15. 10. 2012, č. j. 14714/12-1300-102716, ze dne 15. 10. 2012, č. j. 14712/12-1300-102716, ze dne 15. 10. 2012, č. j. 14716/12-1300-102716, ze dne 15. 10. 2012, č. j. 14709/12-1300-102716, ze dne 15. 10. 2012, č. j. 14715/12-1300-102716, ze dne 12. 9. 2012, č. j. 12762/12-1200-107143, ze dne 12. 9. 2012, č. j. 12767/12-1200-107143,

t a k t o:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu (dále jen „finanční ředitelství“), konkrétně rozhodnutí

1) č. j. 14717/12-1300-102716, ze dne 15. 10. 2012, jímž bylo na základě odvolání žalobce změněno rozhodnutí Finančního úřadu pro Prahu 3, č. j. 274915/11/003512109802, ze dne 11. 10. 2011 - dodatečný platební výměr na daň z přidané hodnoty, v tom smyslu,

že doměřená daň za prosinec 2007 se mění na částku 24.333,-Kč a penále se mění na částku 4.866,-Kč,

2) č. j. 14710/12-1300-102716, ze dne 15. 10. 2012, jímž bylo na základě odvolání žalobce změněno rozhodnutí Finančního úřadu pro Prahu 3, č. j. 274856/11/003512109802, ze dne 10. 10. 2011 - dodatečný platební výměr na daň z přidané hodnoty, v tom smyslu, že doměřená daň září 2006 se mění na částku 5.725,-Kč,

3) č. j. 14714/12-1300-102716, ze dne 15. 10. 2012, jímž bylo na základě odvolání žalobce změněno rozhodnutí Finančního úřadu pro Prahu 3, č. j. 274885/11/003512109802, ze dne 10. 10. 2011 - dodatečný platební výměr na daň z přidané hodnoty, v tom smyslu, že doměřená daň za červenec 2007 se mění na částku 38.869,-Kč a penále se mění na částku 7.773,-Kč,

4) č. j. 14712/12-1300-102716, ze dne 15. 10. 2012, jímž bylo na základě odvolání žalobce změněno rozhodnutí Finančního úřadu pro Prahu 3, č. j. 274861/11/003512109802, ze dne 11. 10. 2011 - dodatečný platební výměr na daň z přidané hodnoty, v tom smyslu, že doměřená daň za říjen 2006 se mění na částku 38.123,-Kč,

5) č. j. 14716/12-1300-102716, ze dne 15. 10. 2012, jímž bylo na základě odvolání žalobce změněno rozhodnutí Finančního úřadu pro Prahu 3, č. j. 274910/11/003512109802, ze dne 12. 10. 2011- dodatečný platební výměr na daň z přidané hodnoty, v tom smyslu, že doměřená daň za listopad 2007 se mění na částku 5.312,-Kč a penále se mění na částku 1.062,-Kč,

6) č. j. 14709/12-1300-102716, ze dne 15. 10. 2012, jímž bylo na základě odvolání žalobce změněno rozhodnutí Finančního úřadu pro Prahu 3, č. j. 274812/11/003512109802 ze dne 10. 10. 2011- dodatečný platební výměr na daň z přidané hodnoty, v tom smyslu, že doměřená daň za červen 2006 se mění na částku 4.955,-Kč,

7) č. j. 14715/12-1300-102716, ze dne 15. 10. 2012, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutím Finančního úřadu pro Prahu 3, č. j. 274890/11/003512109802, ze dne 10.10.2011-dodatečný platební výměr na daň z přidané hodnoty za srpen 2007 v částce 1.460,-Kč a č. j. 274893/11/003512109802, ze dne 10. 10. 2011- dodatečný platební výměr na daň z přidané hodnoty za září 2007 v částce 7.575,-Kč,

8) č. j. 12762/12-1200-107143, ze dne 12. 09. 2012, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Finančního úřadu pro Prahu 3, č. j. 74780/11/003512109802, ze dne 12.10.2011- dodatečný platební výměr na daňovou ztrátu z příjmu právnických osob za zdaňovací období od 01. 01. 2006 do 31. 12. 2006, v tom smyslu, že předepsané penále činí částku 303.888,-Kč,

9) č. j. 12767/12-1200-107143, ze dne 12. 09. 2012, jímž bylo na základě odvolání žalobce změněno rozhodnutí Finančního úřadu pro Prahu 3, č. j. 274749/11/003512109802, ze dne 12. 10. 2011 - dodatečný platební výměr na daňovou ztrátu z příjmu právnických osob za zdaňovací období od 01. 01. 2007 do 31. 12. 2007, v tom smyslu, že předepsané penále činí částku 240.678,-Kč.

2. Žalobce v žalobě namítal, že předmětnými dodatečnými platebními výměry neměla být daňová povinnost uložena žalobci, nýbrž společnosti Hamé s.r.o., IČ: 282 13 556, se sídlem Kunovice, Na Drahách 814, jakožto právnímu nástupci společnosti HAME, a.s., IČ: 469 03 305, s tím, že tuto námitku uplatnil již ve správním odvolacím řízení, avšak Finanční ředitelství pro hlavní město Prahu uvedenou námitku nevzalo v úvahu. Žalobce uvedl, že Finanční úřad pro Prahu 3 vyměřil a uložil dodatečnou daňovou povinnost daňovému subjektu registrovanému pod identifikačním číslem 469 03 305 (žalobci), avšak v době vzniku dodatečně předepsané daňové povinnosti, tj. v letech 2006 a 2007, byla společnost

s tímto identifikačním číslem registrována v obchodním rejstříku pod obchodní firmou HAMÉ, a.s. Dne 23. 6. 2009 bylo na valné hromadě společnosti HAMÉ, a.s. rozhodnuto o rozdělení společnosti HAMÉ, a.s. odštěpením sloučením se společností Hamé s.r.o., IČ: 282 13 556, (v době fúze zapsané pod obchodní firmou Nordic Foods, s.r.o.). Na společnost Hamé s.r.o. bylo v důsledku rozdělení společnosti odštěpením sloučením převeden celý vlastní kapitál rozdělené společnosti HAMÉ, a.s., včetně práv a povinností, včetně soukromoprávních a veřejnoprávních závazků a povinností, specifikovaných v „Projektu rozdělení odštěpením sloučením“ ze dne 15. 12. 2008 (kromě nepatrného zlomku obchodního podílu jmenovitě uvedeného v projektu, který zůstal společnosti HAMÉ, a.s. – věci

movité umístěné v oboře Radějov a právo výkonu myslivosti v oboře Radějov). Akcionář společnosti HAMÉ, a.s. rozhodl ke dni 9. 9. 2009 o změně obchodní firmy společnosti HAMÉ, a.s., IČ: 469 03 305 na obchodní firmu L. N., a.s., dále o snížení základního kapitálu a o změně předmětu činnosti, a to v souvislosti s tím, že hlavní předměty činnosti byly převedeny do společnosti Hamé s.r.o. Předmětem činnosti žalobce tak zůstalo pouze provozování myslivosti. Žalobce namítal nesprávnost aplikace § 241 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, neboť toto ustanovení se týká pouze dohody, tzn. dvoustranného právního jednání účastníků.

3. Žalovaný poukázal na opožděnost žaloby ve vztahu k napadeným rozhodnutím ze dne 12. 09. 2012 č. j. 12762/12-1200-107143, a ze dne 12. 09. 2012 č. j. 12767/12-1200-107143. Ve zbylé části konstatoval, že společnost L. N., a.s., IČ: ..., dříve nesla název HAMÉ, a.s. Na základě rozhodnutí valné hromady společnosti HAMÉ, a.s. ze dne 23. 6. 2009 došlo k rozdělení společnosti HAMÉ, a.s. odštěpením sloučením se společností Hamé s.r.o., IČ: 282 13 556, na kterou přešla část obchodního jmění společnosti HAMÉ, a.s. uvedená v projektu rozdělení odštěpením sloučením. Podle žalovaného společnost žalobce po rozdělení odštěpením sloučením právně nezanikla a stále existuje. Napadená rozhodnutí o odvoláních a jim předcházející dodatečné platební výměry se týkaly zdaňovacích období před tímto rozdělením. Žalovaný dále zcela odkázal na odůvodnění obsažené v žalobou napadených rozhodnutích. V nich uvedl, že podle ust. § 20 odst. 1 a 2 zákona č. 280/2009 Sb. je daňovým subjektem osoba, kterou za daňový subjekt označuje zákon, jakož i osoba, kterou zákon označuje jako poplatníka nebo jako plátce daně. Daňový subjekt má práva a povinnosti týkající se správného zjištění a stanovení daně po dobu běhu lhůty pro stanovení daně a při placení daně po dobu, ve které lze požadovat placení nedoplatku, a to i v případech, kdy přestal být daňovým subjektem. Přejedání daňové povinnosti je upraven v ust. § 240 zákona č. 280/2009 Sb., kdy zanikne-li právnická osoba, která má právního nástupce, přechází její daňová povinnost na uvedeného nástupce. Žalovaný zdůraznil, že v případě žalobce k zániku právnické osoby nedošlo, a proto nedošlo k přechodu jeho daňové povinnosti na právního nástupce. Žalovaný také uvedl, že z jeho hlediska není relevantní, že dle projektu rozdělení přešla z žalobce na společnost Hamé s.r.o. práva a povinnosti související s převedeným obchodním jměním, neboť dle ust. § 241 zákona č. 280/2009 Sb. není vůči správce daně účinná dohoda, podle níž daňovou povinnost ponese místo daňového subjektu zcela nebo částečně jiná osoba. Žalovaný připomněl, že daňový řád je právní normou veřejného práva, a proto má přednost před normou soukromoprávní, tj. před zákonem č. 125/2008 Sb., o přeměnách obchodních společností a družstev a rovněž i před smluvními ujednáními, které přijaly společnosti aktivně se účastnící na přeměně společnosti.

4. Rozsudkem ze dne 19. 4. 2017, č. j. 8Af 47/2012-117, Městský soud v Praze (dále jen „zdejší soud“ nebo jen „soud“), o žalobě rozhod tak, že žalobu proti rozhodnutí Finančního ředitelství ze dne 12. 9. 2012, č. j. 12762/12-1200-107143, ze dne 12. 9. 2012, č. j. 12767/12-1200-107143, odmítl (výrok I. rozsudku) rozhodnutí Finančního ředitelství ze dne 15. 10. 2012, č. j. 14717/12-1300-102716, ze dne 15. 10. 2012, č. j. 14710/12-1300-102716, ze dne 15. 10. 2012, č. j. 14714/12-1300-102716, ze dne 15. 10. 2012, č. j. 14712/12-1300-102716, ze dne 15. 10. 2012, č. j. 14716/12-1300-102716, ze dne 15. 10. 2012, č. j. 14709/12-1300-102716, ze dne 15. 10. 2012, č. j. 14715/12-1300-102716, zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (výrok II. rozsudku), žalobci vrátil část zaplaceného soudního poplatku (výrok III. rozsudku) a rozhodl o nákladech řízení (výrok IV. rozsudku).

5. Nejvyšší správní soud rozhodl v řízení o kasační stížnosti žalovaného rozsudkem ze dne 24. 8. 2017, č. j. 1Afs 168/2017-20, zrušil napadený rozsudek zdejšího soudu ve výrocích II. a IV.

6. Nejvyšší správní soud vytkl Městskému soudu v Praze, že podstatnou část své právní argumentace založil na ustanovení, které neodpovídalo právnímu stavu v době rozhodování

Finančního ředitelství. Nejvyšší správní soud ve věci vyslovil závazný právní názor (§ 110 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), když konstatoval, že v případě rozdělení odštěpením sloučením, kdy rozdělovaná společnost nezanikla, nebylo možno § 240 odst. 2 daňového řádu aplikovat, neboť ten dopadá pouze na situaci, kdy došlo k zániku společnosti. Jak Nejvyšší správní soud výslovně uvedl: „*došlo-li k rozdělení společnosti odštěpením sloučením [§ 243 písm. d) bod 2. a § 244 odst. 2 zákona č. 125/2008 Sb., o přeměnách obchodních společností a družstev, ve znění účinném do 19. 7. 2009], rozdělovaná společnost nezanikla. V takovém případě nelze aplikovat § 240 odst. 2 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu (ve znění účinném do 31. 12. 2013), neboť není naplněna jeho hypotéza. Daňová povinnost nadále stíhá rozdělovaný daňový subjekt a otázku právního nástupnictví (z hlediska daňového) není třeba řešit.*“

7. Městský soud v Praze posoudil napadené rozhodnutí podle § 75 s.ř.s, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení, které mu předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a z právních závěrů vylovených Nejvyšším správním soudem ve shora uvedeném rozsudku a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

8. Ze spisového materiálu vyplývá, že dne 23. 6. 2009 bylo na valné hromadě společnosti Hamé, a. s. rozhodnuto o rozdělení společnosti Hamé, a. s. odštěpením sloučením se společností Hamé s. r. o., IČ: 282 13 556, (v době fúze zapsané pod obchodní firmou Nordic Foods, s. r. o.). Na společnost Hamé s. r. o. bylo v důsledku rozdělení společnosti odštěpením sloučením převedeno obchodní jmění specifikované v „Projektu rozdělení odštěpením sloučením“ ze dne 30. 12. 2008 ve výši 3.365.452.000 Kč. Rozdělované společnosti Hamé, a. s. zůstal dlouhodobý majetek – movité věci umístěné v oboře Radějov v hodnotě 4.702.000 Kč, právo výkonu myslivosti v oboře Radějov a zásoby představované zvířaty v hodnotě 3.986.000 Kč. Rozhodným dnem ve smyslu § 250 písm. c) zákona o přeměnách byl den 1. 7. 2008.

9. Akcionář společnosti Hamé, a. s. rozhodl ke dni 9. 9. 2009 o změně obchodní firmy společnosti Hamé, a. s., IČ: 469 03 305 na obchodní firmu L. N., a. s., dále o snížení základního kapitálu a o změně předmětu činnosti, a to v souvislosti s tím, že hlavní předměty činnosti byly převedeny do společnosti Hamé s. r. o. Předmětem činnosti žalobce tak zůstalo pouze provozování myslivosti. Daňový subjekt – rozdělovaná obchodní společnost Hamé, a. s. (nyní žalobce – L. N., a. s.) nezanikl.

10. Podle § 243 písm. d) bodu 2. a § 244 odst. 2 zákona č. 125/2008 Sb., o přeměnách obchodních společností a družstev, ve znění účinném v době rozdělení (dále jen „zákon o přeměnách“), *může mít rozdělení společnosti formu odštěpení sloučením, v jehož důsledku se rozdělovaná společnost nebo družstvo neruší ani nezaniká, ale vyhrazená část jejího jmění přechází na jedno nebo více nástupnických společností nebo družstev.*

Podle § 240 odst. 1 daňového řádu (ve znění účinném v době rozhodnutí žalovaného), *zanikla-li právnická osoba, která má právního nástupce, přechází její daňová povinnost na tohoto právního nástupce; tím právní nástupce získává postavení daňového subjektu namísto zaniklé právnické osoby a správce daně toto postavení na žádost právního nástupce potvrdí.*

Podle odstavce 2 citovaného ustanovení *dojde-li k zániku právnické osoby rozdělením, aniž by bylo dostatečně zřejmé, v jakém rozsahu přechází daňová povinnost na její právní nástupce, určí právní nástupnictví ohledně daňových povinností správce daně; včas podané odvolání proti tomuto rozhodnutí má odkladný účinek. Každý právní nástupce ručí za splnění platební povinnosti, která přešla na jiného právního nástupce v souvislosti se zánikem právnické osoby rozdělením.*

11. Jak vyplývá z citovaného ustanovení § 243 a násl. zákona o přeměnách, rozdělovaná společnost při rozdělení odštěpení sloučením nezaniká. Stíhá ji proto i nadále daňová povinnost.

V podrobnostech soud odkazuje na podrobnou argumentaci Nejvyššího správního soudu, jak vyplývá z rozsudku ze dne 24. 8. 2017, č. j. 1Afs 168/2017-20.

12. Nejvyšší správní soud se podrobně zabýval otázkou, zda správce daně mohl žalobci dodatečně doměřit daň z přidané hodnoty za zdaňovací období před rozdělením společnosti, či zda daňová povinnost přešla na společnost Hamé s.r.o. Jelikož k zániku žalobce nedošlo, hypotéza § 240 odst. 2 daňového řádu není naplněna. Extenzivní výklad, podle něhož by správce daně měl uložit daňovou povinnost subjektu odlišnému od žalobce, by byl v rozporu s čl. 11 odst. 5 Listiny, podle které daně a poplatky lze ukládat pouze na základě zákona. Nadto Nejvyšší správní soud připomenul, že „*správce daně uplatňuje svou pravomoc pouze k účelům a v rozsahu, v jakém mu byla svěřena (zásada legální licence, § 5 odst. 2 daňového řádu). Nereguloval-li zákon situace, kdy došlo k rozdělení společnosti bez jejího zániku, nemohl správce daně mimo rozsah své pravomoci uložit plnění daňové povinnosti jinému daňovému subjektu, byť vznikl rozdělením odštěpením sloučením od žalobce... Daňová povinnost plátce daně je povinností veřejnoprávní. Vzniká na základě skutečností stanovených zákonem, přičemž zákon upravuje kogentně i to, který subjekt tuto povinnost má a zakazuje přenos této povinnosti.*“

13. Nejvyšší správní soud rovněž poukázal na znění § 250 písm. l zákona o přeměnách, s tím, že „*vyčleňuje daňovou povinnost jako samostatnou povinnost, která přechází na*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

nástupnickou společnost při zániku rozdělované společnosti. Lze tedy dovodit, že daňová povinnost není součástí pojmu závazky (resp. dluhy) obsaženého v § 250 písm. h) cit. zákona a že tedy po pojem přechod majetku a závazků nelze zahrnovat též přechod daňové povinnosti“.

14. Soud s ohledem na jednoznačný a závazný právní názor Nejvyššího správního soudu a v souladu s citovanou právní argumentací žalobu ve zbylém rozsahu tj. pokud jde o žalobu proti rozhodnutí Finančního ředitelství ze dne 15. 10. 2012, č. j. 14717/12-1300-102716, ze dne 15. 10. 2012, č. j. 14710/12-1300-102716, ze dne 15. 10. 2012, č. j. 14714/12-1300-102716, ze dne 15. 10. 2012, č. j. 14712/12-1300-102716, ze dne 15. 10. 2012, č. j. 14716/12-1300-102716, ze dne 15. 10. 2012, č. j. 14709/12-1300-102716, ze dne 15. 10. 2012, č. j. 14715/12-1300-102716, jako nedůvodnou zamítl.

15. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 4 s.ř.s., ve věci plně úspěšnému žalovanému nevznikly náklady řízení a soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá na jejich náhradu právo.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha, dne 13. února 2018

JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu